UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiu Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Theoni Episcopo. 84.

urn:nbn:de:hbz:466:1-71898

Visual Library

fruſtra fuerit, maximum quidē mœrorem accipiam, at minimè tamen mihi ipſi ſuccenſebo. Quoniam igitur contentio ac ſimultas veſtra in longiſſimum vſque porrecta, non modò vos, ſed etiā multos alios grauiſſimè conuulnerauit, illud quidem peruellem, vos eum extinguere ac delere, vóſque ad amicitiam redire. Si verò hoc nondum, vt quidam aiunt, fieri poteſt, at certè immodicam hāc contentionem animorúmque pertinaciam ſilētio eneruare, ac non dicendis tacendíſque verbis eam adaugere. Nam ſi, quæ nefas eſt, alter aduerſus alterum proloqui deſinatis, ſenſim ac paulatim extincta & proſtrata contentio, vt amicitia excitetur, efficiet. Quemadmodum enim iis, qui aduerſa valetudine laborant, grauiùs non ſe habere, meliùs ſe habendi initium fuerit (etenim in acutiſſimis morbis idem valetudinis ſtatus pro meliore ſtatu haud immeritò habetur:) ſic etiam vobis graui morbo correptis (neque enim eſt quòd voſipſos ſanos eſſe exiſtimetis, dum alter in alterum ita debacchamini) ſi morbus non ingraueſcat, ſanationis principium hoc fuerit. Quare ſiue vobis inimicitiam funditus delere, ac de medio tollere placeat, ſiue eam non lōgiùs progredi, mihiipſi bonam ſpē non eripiā: ſermonémque vt maledicos ſermones cōprimam, bene impenſum eſſe cēſebo.

Theoni Epiſcopo. 84.

Si mihi morem gerendum putas, nullo modo, ſin autem tibiipſi, ne hoſtes tuos in neceſſitatem admodum redigas atque concludas: ne alioqui in extremis rerum difficultatibus neceſſitatem (quæ ſubditis ſibi à deſperatione ſtimulis, miram ad cōtumaciam vim habet) in conſilium adhibentes, iis malis te mulctent, quibus eos mulctare cogitas. Illa enim rerum earum, quæ geruntur, inſpectrix iuſtitia, perſæpe ob victoriam inſolentiam & importunitatem, rerum ſtatū in contrarium cōmutat.

Eulogio presbytero. 85.

Sic exiſtimo, dæmonem ne probo qui-

πέρα οὐρανομήκης, ὥς φασι, γεγενημένη, οὐ μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς ἄλλους εἰς τὰ καίρια ἔτρωσε, βουλοίμην ταύτην μὲν σβέσαι καὶ ἀφανίσαι, εἰς δὲ φιλίαν παλινδρομῆσαι. εἰ δὲ τοῦτο τέως, ὥς φασί τινες, οὐχ οἷόν τε, κᾂν τῇ σιωπῇ ἐκνευρίσαι τὴν ἄμετρον φιλονεικίαν, καὶ μὴ ῥητοῖς καὶ ἀρρήτοις ῥήμασι ταύτην αὐξῆσαι. ἢν γὰρ παύσησθε ἃ μὴ θέμις καθ' ἑαυτῶν φθεγγόμενοι, ἠρέμα καὶ κατὰ μικρὸν σβεσθεῖσα ἡ ἔρις καὶ καταπεσοῦσα, τὴν φιλίαν ἀναζωπυρῆσαι παρασκευάσει. ὥσπερ γὰρ τοῖς κάμνουσι τὸ μὴ χεῖρον ἔχειν, ἀρχὴ γένοιτ' ἂν τοῦ βέλτιον ἔχειν. ἡ γὰρ ἐν τοῖς ὀξυτάτοις νοσήμασι ταυτότης, βελτίωσις εἰκότως ἐνομίσθη, οὕτω καὶ ὑμῖν μάλα κάμνουσι. μὴ γὰρ δὴ ὑγιαίνειν νομίζετε τοιαῦτα εἰς ἀλλήλους παροινοῦντες, τὸ μὴ ἐπιτεῖναι τὸ πάθος, ἀρχὴ γένοιτ' ἂν διορθώσεως. εἴτε οὖν ὑμῖν τέλεον ἀφανίσαι δόξειε τὴν ἔχθραν, εἴτε μὴ περαιτέρω προελθεῖν, οὐκ ἀφαιρήσομαι ἐμαυτοῦ τὸ εὔελπιστον ἄξιον εἶναι λόγου, διὰ λόγους κελθήσεσθαι.

ἀφαιρήσομαι ἐμαυτοῦ οὐδαμῶς ἐμαυτοῦ τὸ εὔελπι τὸ ἄξιον εἶναι λόγου διὰ λόγους κελθήσεσθαι.

Θέωνι ἐπισκόπῳ. πδ.

Εἰ μὲν ἐμοὶ πείθοιο, μηδ' ὅλως. εἰ δὲ σαυτῷ, μὴ πάνυ εἰς ἀνάγκην κατάκλειε τοὺς σαυτοῦ ἐχθρούς. μήποτε σύμβουλον ἐν ταῖς ἀμηχανίαις λαβόντες τὴν ἀνάγκην. ἣ δ' ἐστὶ δεινὴ πρὸς ἀπόνοιαν, ὅταν ἀπόγνωσις αὐτὴν ἐρεθίζῃ, τοιαῦτά σε δράσωσιν, οἷα δρᾶν αὐτοὺς μελετᾷς. ἡ γὰρ ἔφορος τῶν δρωμένων δίκη, πολλάκις διὰ ἀπληστίαν τῶν νικώντων εἰς τοὐναντίον τὰ πράγματα περιΐστησιν.

Εὐλογίῳ πρεσβυτέρῳ. πε.

Ηγοῦμαι, ὅτι οὐδ' ἀνθρώπῳ ἁγίῳ δαί-